

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és Kiadóhivatal:

Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.

Előzetes árak:

Egész évre 8 K, félfévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések egység szerint.

A nyílt tér ára 1 korona.

Újévi ima.

Mindenható Isten, Jóságos, teremtető Atyánk!

Gyász, fájdalom, bánat, aggodalmak seregei kísérik át bennünket az új esztendőbe s a szívünkre taposott ó-esztendő még rajtunk gázol, amint-hogyha elfalaztad volna az eget kárpitját, amelyet hiába ostromol felsíró szavunk, aminthogyha elfelejtettél volna minden napjára jóságos angyalokat teremteni, kik védjenek, oltalmazzanak, s helyettük ránk bocsájtottad a rémületek minden ijedését.

Örvények felett járunk, viharhanyattott deregiye a lelkünk, lökőbáncsolt áron, gyenge lélekvesztő vízi haink, festőreink életét, hazánk sorsát s rétentő hullámok forlódnak elébe. Hullámzakadékokon sikoltással elveződik ez imádság, rémületté bennül az áhítat s kétségbeesések versenyfutásán elborít a hit. Nappal mondjuk, mi lesz velünk s éjszakáinkat meglopják a gondok. Elszállanak, céltalan bolyonganak vad, ismeretlen tájakok felett, keresik azokat, kik lelkünknek kedvesek. Jaj, ha rájuk találunk, halál-záporban megismerik őket! — Meddig suhog haragod felettünk, Isten, meddig nem enyhülsz irgalomra? Vajon kövek lelke a mi lelkünk, erőnk acélból kovácsolt, hogy kiöntőd felettünk haragodat, csapások

tengereit rajtunk sajtasd? Anyák sirnak s érefalakon nem szikkad át a könny? Gyermeked imádkoznak s a menny boltozatán nem nyílik egyetlen ablak? Apák keblét tagadott sóhajok feszítik s egy szem ér az égbe? Asszonyok könnyázott párnáit nem szárogatják napos sugarak? Ezerszer-ezer véráldozat, megannyi halál-készség nem váltaná meg a hazát?

Csendesedj le Isten, csittulj le Örökkevaló! Ki szállhat porbe veled, itéledet ki kéri számon? Engedj felsőhajtanunk, — nem perelünk — hadd sirjuk ki magunkat kebleden.

Méltatlanok vagyunk Uram, jóakaratra, de Te, kegyelmes, irgalmazó, hosszantűrő Isten, látod gyarlóságunkat, elfeledt bűneinket, nézed vihartjáró lámolygásunkat, kezéd nyujtsd felénk, látod lelkünk felhő-borulatát és szánakozásod napját kigyujtod felettünk.

Szánakozz rajtunk, Isten, szánj meg minket istened. Fájdalmainkat ismered, jajaink nem rejtettek Előtted. Kelj fel Örökkevaló, segíts, igazságot derítsd reánk, el ne csábuljanak, kik Benned bíznak, meg ne hazudtold a Rád várakozókat.

Nincs nekünk reménységünk, csak Te, hitünk, erőnk, fegyverünk, bátorságunk Te vagy. Harcolj érettünk seregeink hatalmas Ura, tekinteted jóságát ne térítsd el rólunk, boldog új esztendőt adj nekünk.

Add vissza nekünk testvéreinket, szülőnek, a gyermekét, gyermeknek az édes-apat, asszonynak a férjét, viharüzött lelkünk csendes, békés nyugalmát, nyugodalmas idők szent, áldott örömeit, boldogságát. Minden napkeltevel megújított minden napszállattal megerősített, minden órán letagadott, hálalkodó imákból kifelejtett ezer jóságodat esdekeljük. Nehéz idők járását háritsd el rólunk, mindennapi áldásodnak taníts meg örülni.

Gyógyíts meg minket, mert betegek lettünk nagyon. Erősíts meg, mert gyengeségünk fölénk nehezedett. Vezesd haza menekültjeinket, sebesültjeinket vedd oltalmadba. Vigasztald a gyászolókat, a harcterek halottjainak csendes pihenést adj. Hazánkat vedd meg.

Hajolj le hozzánk, emelj fel Magadhoz. Ne fordulj el tőlünk, reménységünk, — edd meg, hogy a gyermek epekedik anyja lágy ölére, úgy cseng tétova lelkünk Utánad. Mutasd utját, adj neki szárnyakat. Ahogy elszikkadt mező vágyakozik nyári peremetegre, úgy áhítunk Hozzád, ünnepeid során vezess el Magadhoz. Jöjj Uram, töltsd be epekedésünket. Erőnk, Reménységünk, Vigasztalásunk, Diadalunk, Énekünk vagy Te. Amen.

Dr. P. I.

Imádkozni próbáltam.

Imádkozni próbáltam egy különösen kegyetlen órában és ilyenket kellett mondanom.

Isten, ki most olyan száraz messze vagy tőlünk s tán csak azért vagy, mert a kétekedéshez is hit kell és erő: — Isten, kiplantass-e arcod felhőit köszi világra és telek-e örömed benne? Nem kell-e segítenek nekem a faj miatt, mely téged hívenek tudott elgondolni és e rettenetek urává alkotott? Van-e kedved mulatni szféráid száján és angyalaid harmóniája tuleng-e a jelt és halálhőrgést, mely a lábteleg földről üvölt feléd?

Nemcsak járulnak elébed szótáros imádságban és könyörgőnek, hogy a másikat pusztítsd, porig alásd. El tud-e igazodni ma az imádságon és igazságon, te szegény, kinek hivatalod volna az igazság, jóság s az ellenség szeretete?

Isten, más szájai Nincsenek boldog emberek ma a földön!

Örvendestél-e soká, hogy immár nem választja szét és nem költi elidőidre népedet az, hogy más-más ott van, más helyebben áldoznak borukat neked! Ne örvendj! Most elválasztják e életre kösziük, más folyóvizet, szép erőn hegyvidéke s a szív, melylyel más-más hangon kellene mondanok: szeretlek.

Milyen szegények a földön!

mástól mi milliónyi „egy”.ek: mily millióképp túkröztük arcodat! Gondolatot gondoltunk önmagunk felől és képet irtunk lombbal, virággal, mint a tied. Muzsikáltuk szívünkön a te szíved harmóniát, önmagunkat daloltuk feléd és kifaragtuk sosem látott képed arcunk hasonlatára. Tudtunk magunkról a másoktól különbözősben. — Lám, most mind-egyikéd egyforma gunyában, egyforma lépéssel jár végtelen és pusztá utaidon és egyforma szóra engedelmesen robbant gyilkos felleget más ifjú fiad élete felé. Tetszik-e ez neked uram?

Te, aki porból alkottad, megengeded-e neki, hogy ilyen port készítsen hegyen és vízentull testvérei ellen?

Apák, kik anyáikat érettek szerették, nem nem haragudtak egymásra; és felnévelvén, nyugton hagyták itt őket maguk helyett életük és a föld hirtoklásában; s haláluk is, tudva halltak meg agyuk párnáin. Különbek-e előttd ezek apáinknál és jobb halált halnak?

Nézed-e, Uristen, népednek asszonyi felét; — azokat, akik sirnak; lesírják egédrol a két boldogságot, mert életük, szívük töben szakadt? Ok még évs virrasztanak a megdült fésztben várnak és félnek azok miatt. — Nincs kegyetlenebb börtönöd uram, mint az idő! S nekik minden pillanatuk halálosan eleven, mert messze éleik felett örködik és tudja, hogy hasztalanul. Puha fekhelyre vad-

mert nem oszthatják meg azokkal! — Mennyi millió percben és órában, hány ezer napján idődnek tenyészik emberré az ember, asszony ölében és asszony ölén; s a férfidub egy vak pillanata elég, hogy megazsúnyják egész, gyönyörű világot benne! — Istenem! En asszony vagyok, de higj nekem, kicsiny, vad, erdei állatod jobban szeretnék ma lenni, valami borslyukban csendes, téli álmodni e télen, nyugodtan, mert a vad állatoktól kimélik most a fegyverek drága porát...

Asszony vagyok, uram, és soha még egy hernyódat sem öltem! Mert imhogy sürgő a hernyó s egeid pillangó bogara, hogy petét rakhasson oda, hol élelmet találjanak fia tavaszkor, bár önmaga nem látja örömet annak! Mily értelmes minden asszonyiállat tévése a földön? — S bár férfid értelmetlen beszédűnek itélek, én, asszonyi ember, a te örök értelmetet esudalom akaratlan eszelekedeteimben. De találs-e értelmet, férfiak iténe, abban, mit férfid ma eszeleksenek? — Ó, ősbibb asszony-Isten, százmilője, gyökézzel Gaes, miért is mulott el a te országod?

Rettenetes Hadur, szörnyűbbik Janus-arc te, — mit áldoshatnék neked engesztelésül?

Nézed népem a magyart és tudjad, hogy mint Isten báránya, ártatlan ebben; nem ő akarta. Irdatlan, rengeteg népkhaosz teaped el keleten; belső részei rothadása tüst kell

Gondolatok a csendben.

»Új év jön és fakad,
új idők,
az idő harcokat
ábrázol.«

»Adzabb viadal
buzdál,
oh mennyi Natal
pusztul.«

Babits Mihály.

Esik az eső vigasztalanul, szürkén, — már napok óta. Esik... és szegény drága katonák, — a mieink, — ott ülnek napjaikat, éjszakai valahol a lueskos-sáros mezőkön, lövészárkba bésáva, ködben-vízben.

En itt fekszem a fehér puha ágyban, meleg szobában, kényelemben s aludhatnék nyugodtan és jól, mert szinte ringató ez a nagy-nagy csend. De mégsem alszom, nem alszom, hallgatom az esőt, hogyan kopog künn a párkány pléh-burkolatán, hogyan szalad le a víz a csatornában, valami különös gyöngyöző hangot adva. Hallgatom és nem alszom. Hallgatom és nem alszom, nem bírok aludni és vég nélkül, szűnet nélkül szegény drága katonákra gondolok s valami idegen borzongás szalad végig a testemen folytonos rövid időközökben.

Nem bírok aludni, katonákra gondolok, — jó ismerősökre, akiknek karácsonyra küldtem kis pakkokat északra meg délre is. Vajon megkapták-e már? hol? milyen körülmények között? künn az fagyos havas mezőkön vagy rideg ködös esős éjszakában? Csata-előtt? vagy után? Mikor lesz majd idejük a kedvük és alkalmuk, hogy pár szóval egy-egy levélben megköszönjék? Jól esett-e nekik a figyelem, a gondoskodás eme kis záloga? Melyik vette örömeit?

Aztán gondolok egy harmadikra, akinek nem küldtem semmit még irást sem, soha. Már visszatért-e a szívem erősebben kalapra, mint a szíve erősebben kalapra?

Aztán gondolok egy harmadikra, akinek nem küldtem semmit még irást sem, soha. Már visszatért-e a szívem erősebben kalapra, mint a szíve erősebben kalapra?

szédre kell uszítania elsanyargatott népét, hogy — mint éhez az eb — gazdája marni megszűnjék. — Rabióli szabadon rabolni, — hatalmassai útni és hivalkodni akarnak jobban imigyen és — azt akarják, hogy a sok millió letport és dühös koldus most vérében fetrengve, hörgő kétségbeeséssel kiáltson: „Adjátok vissza tavalyi esztendőmet s a sorsot, mely ellen fenyegetve zúgolódtam; de nem fogok bátorodni ezentúl, meglapulok az ütés alatt és megcsókolom rokkantságom mankóit: mert megmutattátok, hogy még szörnyűbbet is tudtok velem! Dohos vackom királyi lakás a havas árokhoz, melyben most kell fetrengennem!... Ezért kell, ezeknek kell urama a vérdüh e tébolyos vitatánca.

Rettenetes istene az embernek, érield le szíve fölöttünk a kegyetlen időt! Hogy kezdhesünk más élethez, vagy szánódjunk halálra, — kiket özvegyekké öltök, árvákká nyomorítanod tetszett! csak muljék el fölöttünk ez iszonyú örökös pillanat! Nézd, hogy mindgyíken százszor küldjék el életünket azok után, kikkel életünk egy volt, s most szörnyű különszakadságban hirtelen alig vesszük, érettek semmit sem tehetünk. — Add már anyás, meleg jászorunkba vissza élelket, mely minden ékes, szertelótt templomodnál

megtelő bds nőiát... s künn esik az eső; egyre kopog a pléhburkolat a párkányon... s a csatornában halk bugyborékolással szalad le a víz a hástetőről. Uristen... szegény drága katonák hol ásnak-fásznak, ebben a rideg éjszakában? Hol lehetnek?

Tavaly... oh Istenem, tavaly ilyenkor béke volt. Mulatni, bálozni, szórakozni készülték mindenfelé az országban... S az idén? Oh Istenem... idén mindig új meg új csoportok készülnek a harctérre... fiatal, erős, dobbanó szívű, gránátpiros vérű legények... ragyogó ifjú testüket odaáldozzák a hasa oltárára s nem tudjuk, hogy holnap mire várismét gyász, mire vár örökös bánat közölnünk, akik lithon maradtunk. Mindig más meg más szenzációt hoznak a felvirradó s bealkonyuló napok! S mikor lesz ennek vége? S akkor is milyen vége lesz mindennek? — Ki jön haza, szerető, gondozó, féltő család körbe? Ki marad ott? Hogy élünk majd a kicsinyes szörnyűlődés körültekintő; hogy igyekszünk majd minden gyengédséggel feledtetni velük azt a sok borzalmat, azt a sok nélkülözést, amit át kellett élnünk. Csak az ő számukra lesz csókunk, cirógató ölelésünk, duruzsoló hiszlegésünk és igaz szerelelünk...

Nagy Isten! de jönnek-e? S még mikor? S ha ott vesznek? Nem! erre nem is gondolhatunk!

Esik az eső... még mindig nem csendesül el egyhangú kopogása. De már nehezednek a szempilláim. Hát hogy is van? Igen... háboru van... künn hideg, esős decemberi éjjel és messze a határon fegyveres seregek, gyilkoló ágyúk és minden... a lövészárk milyen rideg lehet ilyenkor... és sőt és nem is alusszák tán akik bent vannak... és nagy nyirkos köd is lehet.

Istenem, adj jóéjszákát szegény drága katonáknak... s óvd őket minden rossztól.

Németh Böske.

Látások, hallások.

Ezt a levelet egyik kedves ismerősöm juttatta kezeimhez, egy kis magyar leány köszöni meg benne a nálánál aligha idősebb, amerikai ladykének az amerikai gyerekek karácsonyi ajándékából neki jutott babút.

Kedves Mary,

a tanító kisasszony elolvasta a babára tűzött leveledet, aztán lefordította nekem,

egyedülvalóbb és pótolhatatlanabb drágakincs! — Gondviselő atyának neveznek; testvéri, tanító fiúnak is és ihlető léleknek; mutat már ezekben magad! — Mi még nem voltunk fáradtak a finomodásban, pazarak és gögőrek az elmejártékban, mint napnyugtató öreg nemzetségek; hagyj örülni minket új és kedves mesterségeinknek, mik oly másfélék a többtől, magukban oly sokfélék; a többit is kedvtelve tükrözök és drágáldatosan fiatalok.

Messziást akkor küldesz, — büntet irva, — ha földed népei kaszává görbültek a kardok és kiki békében pihen az ő fügefája alatt. — Ha gondolod netalán még est az országot, a te országodat, Legfőbb Hűbérur, — ne felejtse el, hogy abban még kezdedre járhat az én fajtam, a magyar!

Pelénk most fordított torz arcod mögött én már a másikat, a szeliden áldott látom; azt is, mely a szülőasszony ágyán virrasztva mosolyog. És ehhez az arcodhoz juthatva és könyörgve békélek, — te embergondolta, emberré szült, szerető és szomorú Isten!

Kafka Margit.

hogy kedves karácsony-ünnepeket kívánssz, szeretnéd, ha igaz szívből tudnék örülni az ajándéknak, ahogy Te jó szíveddel küldöd. Azt is elmondta, hogy levelet vársz tőlem, nem köszönetet, csak tudósítást, tetszik-e a baba, hogy van apukám? hogy tegezzelek és tegyek levelemre háboru bélyegat, mert Te gyűjtöd az ilyeneket.

Kedves Mary, én Darvas Piroka vagyok, a 3. elemibe járok, mi Dömötörön lakunk, ami egy falu Magyarországon, Zala megyében. A tanító kisasszony, meg anyukám is mondta, hogy Te igen, igen messze laksz mitőlünk s ez a baba két hétig volt uton, mire ideért. Istenem, az igazán messze lehet, egyszer a Mihály bácsiék kocsián voltam Keszthelyen, az meg egy szép város, a legnagyobb erre felé, korán indultunk s már tíz óra volt, mikor odaértünk, nekem az is nagyon messze volt, hát még milyen messze lehet az, ahonnan két hétig kell utazni, aztán nem is a Mihály bácsiék kocsián, hanem gőzhajón, meg vonaton.

Az apukám is messze, messze elment, talán nincs olyan messze, mint Te, de már öt hete, hogy nem írt s mikor elment azt mondta: »Isten tudja, visszajövök-e még.« Anyukám akkor nagyon sírt s minden este sír, mikor az ágyban összeteszi a két kezemet s együtt imádkozunk. Ezt mondjuk: »En jószágos Istenkém; vigyázz apukára.«

A Te apukád biztosan nem ment el háboruba, azért tudtál nekem babát küldeni, de azért kérlek szépen, Te is mondd el ezt az imádságot: »En jószágos Istenkém, vigyázz apukára.« Mert az én apukám, aranyos, jó apuka, a mult karácsonykor, meg szelött is hozott nekem babát, meg van még mind a kettő, egyik a Lenci, másik az Ilka. Mikor a Tiedet megkaptam, azt mondtam anyukának, hogy ennek Mary legyen a neve, mivel Te küldted, aztán meg ez is magyar név, így hívják a jegyzőék kis lányát, Dobos Mari. A anyukámnak is tetszik az a név. Ha majd apukám megjön, neki is megmutatom s majd elmondom, hogy rólad neveztem el Marynak. Biztosan majd neki is tetszik, mert ő is szereti a babákat, a Lencinek ő adta a nevét, mert akkor még csak az elsőbe jártam s nem tudtam nevet adni, az Ilka neve onnan van, hogy volt nekem egy kis testvérem, akivel sokat játszottunk, az meghalt, helyette hozta nekem apuka, mert anyuka akkor is nagyon sírt és én, meg a Lenci baba nem tudunk játszani, mert csak ketten voltunk.

Mikor a Mary baba megjött, egész nap vele játszottam, hanem este nem tudtam mit csináljak, nem fért bele a baba ágyba, mert már ketten fekszenek benne, azért odavettem az én ágyamba, jól is viselte magát, megérdemelte. Apuka is oda szokott venni engem, ha jó voltam, ha este megittam a tejet, meg mikor a kis-könyvet kikaptuk, amelybe a tanító kisasszony olyan szép, egyenes egyeseket tud írni. Akkor aztán egész éjjel vele beszélgettem, elmondtam neki, hogy az én apukám nagy hős, egyszer megírta, hogy tíz csatában volt már, aztán csak úgy aprította a szerbeket, mert megölték a mi trónörökösünket, aki igen szép ember volt, meg van a képe a Mihály bácsiéknál a falon, meg a feleségét is megölték, pedig van három szép gyermekük is, egyik leány, nagy lány, biztosan kijárta már az elemit, annak a képét is láttam az Érdekes Újságban, az ő apukáját, meg anyukáját ölték meg azok a rossz szerbek, meg a hazánkat is el akarják venni tőlünk. Mikor elmondtam neki sírtam, mert még a plébános úr is sírt, mikor kiprédikálta, hogy mit csináltak a lelketlen szerbek, úgy mondta: »lelketlen«. Aztán a Mary baba is sírt velem, összetettem a kezét, mint anyuka szokta az enyémet s velem mondta tiszser

Berson

Summárok
a legjobb

En jó Istenem, vigyázz apukára. Sirt a baba is, igazán sirt, igazán leadókozott, de csak játékból, hallottam, ahogy velem mondta. Aztán nem volt olyan kicsiny, nagyobb volt nálam és én azt hittem, hogy nem is a baba az, hanem az igazi Mary, hogy Te vagy, Te jöttél el hozzám és jobban szerettelek, mint a babát, meg is csókoltalak, ahogy az Ilkát szoktam, mikor még élt az igazi, s azt gondoltam, hogy a testvérem vagy és egész éjjel imádkoztam apukáért. Reggel, mikor fölkeltem nedves volt a vánkossom, meg a Mary baba arca is, arról tudtam, hogy igaz volt.

Anyukának elmondtam, az is mondta, hogy igaz. Mondta, hogy szeresselek, mert a testvérem vagy, majd ha nagy leszek, mint a tanító kisasszony, mert én is az leszek, akkor is szeresselek. Azt is mondta, hogy mindenkit szeressek, mert minden ember testvérem. Most szomorú karácsony van, mert az emberek ellenségei egymásnak, de ha majd megjön a apuka, vége lesz ennek, a szerbek is jobbak lesznek s majd azokat is szeretjük, akkor lesz az igazi karácsony, amilyet a jó Isten kíván. Aztán akkor nem kell apukának többet elmeenni, mert nem lesz többet háború.

En mondtam anyukának, hogy milyen jó lesz s ha apuka megjön s engem biztosan oda vesz az ágyába, a Mary babát is oda vesszük, mert akkor az is az apuka lánya lesz.

Anyuka azt mondta, hogy est ne írjam meg. De én mégis megírom, hogyha majd a Te apukád megy el a háborúba, én is küldök neked neked egy babát, ha akarod a Lencit, vagy az Ilkát, vagy ha akarod, egy ujat, aztán azt Piroskának fogják hívni. De ha Te más nevet adsz neki, azért sem haragszom meg. De aztán írd meg, hogyan hívják, hogy tudjam.

Est a levelet a tanító kisasszony írta le angolul, azt mondta, hogy úgy kell, meg lehet, mert én a Tiedet nem tudtam elolvasni, de azért ideadta s anyuka elvette a kulcsos fiókba, én mégis jobb szeretném, ha az én írásom volna, azt biztosan a Te anyukád is eltenné akkorra, majd ha nagy leszel.

A bélyeget anyuka veszi meg és teszi a levélre, azt mondja, én azt nem tudom, de megígérte, hogy elmehetek vele a postára, ha majd feladja. Akkor küldünk levelet apukának is, neki is írok a Mary babáról.

Anyuka, a Lenci, az Ilka, meg a Mary baba is millió csókot küld.

Szerető testvérdéd,
Darvas Piroška.

Előfizetési felhívás.

Lapunk jelen számával megnyitotta XXIII. évfolyamát. Beléptünk a véres, szomorú rejtelmekkel teli 1915 évbe. Es az esztendő nagy nehézségeket gördít a mi újságunk elé is. De mi továbbra is ugyanazzal a buzgósággal kívánjuk szolgálni városunk érdekeit, mert harcos testvéreink példáját követjük, mikor becsületes kötelességtudással a celi igaz szeretetével dolgozunk a jövőért akkor is, mikor az akadályok nagyobbak, a nehézségek súlyosabbak.

A Sümeg és Vidékek folytatja munkáját. Kérjük lapunk barátait és ismerőseit, könynyítsék meg munkánkat assal, hogy fizessenek elő lapunkra és tegyék lehetővé, hogy a hihetetlenül megadlyosult gazdasági viszonyok között is megfellelhesünk lapunk hitvársának.

Előfizetési ár: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K.

— Hirdetmény. A salogerszegei m. kir. pénzügyigazgatóságnak rendelete folytán közbírré teszem, hogy akinek ingatlanait jelzálog kölcsön (bekebelezett adósság) terheli, az az ezen körülményt a vonatkozó iratok kapcsán adóelengedés eljárásból nálam mielőbb bejelentse. Sümeg, 1915. jan. 2. György Elek ad. jód.

VISZMÉNYHÍREK

— Eljegyzés. Dr. Bárdi György királyi közegező és neje, Eltner Anna leánya, Juliska, jegyet váltott dr. Nábrácky Hajós Béla elsőrendűl ügyvéddel.

— Köszönet mindazoknak, akik akár személyesen, akár írásban a vidék és helyből 70-ik születés napom alkalmából engem jó kívánataikkal elhalmaztak. Székesfehérvárról a 80-ik évemre kaptam gratulációt azt eltessem, s ha hasznát mindenképp látna 1924. esztendő karácsony estéjét megengedi érnem: előveszem a jó kártyájt; s majd hála telt szívvel újból mondok köszönetet barátaim és ismerőimnek. Addig is kérem az egék urat tartsa meg mindnyájukat erő, egészségben! Hazafias üdvözléssel: *Bánfi Alajos*.

— Köszönetnyilvánítások. Nagyságos dr. Lukonich Gábor kórházi főorvos úrnak és tekintetes dr. Bird József úrnak hátséges gyógykezeléséért köszönetet mond az ovoda kórház sebesülteit és betegeit.

Dr. Vég József lelkész úrnak ünnepl be, szédéért, melyet a szent karácsony ünnepe alkalmával intézett hozzánk s tekintetes *Bánfi Alajos* vöröskereszt igazgatójának nagy szorgalmáért, továbbá Sümeg város lakosságának ezen ajándékért, melyet mi számunkra rendezett. Nagy sajnálattal fejezzük ki, hogy *Scholtz Károlyné* öngyűsége nem jelenhetett meg közöttünk, mint vöröskereszt elnöke, betegsége miatt. Megemlítiük még *Csvaskó Antal* apolónak nagy szorgalmát, miúdezekért nagy köszönetet mond: az ovoda kórház sebesülteit és betegeit. — Mély tisztelettel *Mirák József*.

— Újévi üdvözlések megváltása. E címen addig kiadóhivatalunkhoz a következő összegek érkeztek: Dr. Kellemer Károly 5 K, Dr. Gellért Samu 5 K, Mojzer József 5 K, Kazár Manó 5 K, Gelger Jánosné 4 K, mely összeget, rendeltetési helyére küldtük.

— Katonák Sümegen és Csabrendeken. A poszonyi hadvezetőség az elmúlt héten kiküldötte Sümegre és Csabrendekre egyik tartalékos hadnagyát azzal a megbízással, vizsgálja meg e két helyet, el lehet-e itt helyezni 2500 katonát, 40 tiszteit és 200 lovat. Minthogy a kiküldött vizsgálódásai a kellő eredménnyel jártak, valószínű hogy a közel jövőben a két szomszédközség, Sümeg és Csabrendek, nagyszámú katoná állandó szállásává lesz. Azt, hogy milyen katonákat kapunk, természetesen még tudni nem lehet. Örvendetes e dolog abból a szempontból, hogy ha most a hadvezetőség meggyőződik arról, hogy itt a katonaság elhelyezhető és kellőképpen mindennél ellátható, az esetben talán a békés viszonyok helyreállása után is kaphat városunk katonaságot, ami gazdasági szempontból igen nagy előnyt jelentene.

— Kimutatás. A sümegi vöröskereszt egyetkez az ovó püspöki kastélyban apolt katonák részére befolyt adományokról: Előlmiszert küldtek: Steiner Simonné, Süvegh Jánosné, Hettyei Lajosné, Talabér Károly, Halba Józsefné, Németh János, plébános, Kaufmann Gizáné, Vendel János, karácsonyfa. N. Viktorné, Marton Ferenc, Mihályfa: Kóbor Ilona, Dr. Kelemen Károlyné által Dr. Gyömréy Vincenék Ukkról. Séllei Ferenc Mihályfal bíró gyűjtése: 8 zsák burgonya 2 zsák gabna, 2 zsák bab, két zsák liszt, 6 zsák káposzta, 9 dr. kenyér, zsír, túró, rizs, vaj, füstölt hus, tej, tejföl, és 8 korona. Tóth sifa. Sümegprága község előjáróinak gyűjtése: burgonya, káposzta, zsír, tojás, bab, 2 szekér fa. A katonák karácsonyfájára Csik Teréz Varga Ferencné, 32 koronát, mely összegből a termény adományokkal együtt kalácsot süttettek, és 200 dr. cigarettát kiosztottak. Karácsony estéjén. Pál Józsefné, Kocsis Ferencné, Marton Ferencné, Korbély Ferenc, Mészely Lajosné, Fraumvald Józsefné, Szalkai Józsefné, Neubaner Pálné, Krafertné, N. N. Tóth Györgyné gyűjtése 50 korona, Tóth Györgyné 10:50 kor. Korbély Ferencné 2 K, Kovács Ferencné 1 K, Csizsár Istvánné, Dörnyei Lajosné, Tobak Józsefné, Pecsenkéné 20—20 f. év. Kovács

Mihályné 60 f, Licsár Józsefné 40 f, Varga Vince 2 K, Dörnyei Józsefné 1 K 40 f. N. N. 1 K 10 f. — Polytatjuk. — *Bánfi Alajos*, *Scholtz Károlyné* elnökök.

— Karácsony elő estéje megható volt a három kórházban lefolyt esemény. Csütörtökön dec. 24-én d. u. 4 órakor az orvos rendelő szobájában díszlett karácsonyfa körül sereglettek a vöröskereszt együletnek busgó-kodó tagjai, a beteg katonák, kikhez a kórház főorvosa Lukonich Gábor dr. hasznos beszédet intézett. A püspöki kastélyban és az ovóközéti kórházakban 5 és folytatódag 6 órakor ünnepségen *Bánfi Alajos* elnök megnyitotta a rezidenciában P. Pethó László szentferenczerendű háziapát, az ovóban Vég József dr. lelkész mélyen átható beszédet mondottak. A szívhez szóló anyagi, isteni vigasztaló szavak nem csak a nők, hanem a családos katonák szeméből könnyeket fakasztottak; egyik-másik katoná hálián megköszönte a kellemes emléknep rendezését. Lukonich dr. főorvos szintén köszönetét fejezte ki a szónokló lelkésznek, vöröskereszt együletnek és közreműködő közönségnek a a beteg katonák iránt tanusított figyelmükért. A közönség áldozatkészsége ismét megnyilvánult harcból hozzánk került katonák a vöröskereszt egyület gondoskodásából jó táplálékot thedt, kalácsot, gyümölcsöt, bort kaptak. 9000 cigarettá lett kiosztva. A vöröskereszt vezetői, az ápolásnál segédkező nők karácsonyfa rendezés, beteg katonákról oda adó önzetlen gondoskodás, feláldozó fáradságuk jutalmát csak a magyarok Istene jutalmazhatja meg. Áldja is őket hozzájuk tartozóikkal együtt soká, soká!

— Hóslipka mozgalom. December 23-án megküldtük a Hadsegélyző Bizottságnak Zalaegerszegre a 25 kg. pamutból készült kötött holmikait: 42 hóslipkát, 32 pár térdvédőt, 4 pár érmelegítőt, 19 pár kezytűt, 20 db. apró prémet, 4 bázollikot, 4 sálit. — A hóslipka mozgalom« valamint az ovó karácsony-ünnepe« és a városi kórház karácsonyünnepe« adakozóinak névsorát helyesülke miatt jövőszámban közöljük. *Szerk.*

— Népesedés. Sümegen 1914-ben 180 egyén született. Taval éppen ennyi volt a születések száma. Az idén meghalt 119, a mult évben 122. Az idei szaporodás 61 egyén. Az egészségi állapot bitűnő volt. A háború erősen éreztette hatását a házasságkötésekre. Csupán 22 pár lépett házasságra, holott 1913-ban 43. Tehát a házasságkötések száma felére csökkent.

Felelős szerkesztő: Gellért Samu dr.
Szerkesztőtárs: Németh Böske.
Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

Gulliver

A prima kaucsuk cipősarok

kaucsuk sarkok királya

8 szék burgonya 2 zsák gabna, 2 zsák bab, két zsák liszt, 6 zsák káposzta, 9 dr. kenyér, zsír, túró, rizs, vaj, füstölt hus, tej, tejföl, és 8 korona. Tóth sifa. Sümegprága község előjáróinak gyűjtése: burgonya, káposzta, zsír, tojás, bab, 2 szekér fa. A katonák karácsonyfájára Csik Teréz Varga Ferencné, 32 koronát, mely összegből a termény adományokkal együtt kalácsot süttettek, és 200 dr. cigarettát kiosztottak. Karácsony estéjén. Pál Józsefné, Kocsis Ferencné, Marton Ferencné, Korbély Ferenc, Mészely Lajosné, Fraumvald Józsefné, Szalkai Józsefné, Neubaner Pálné, Krafertné, N. N. Tóth Györgyné gyűjtése 50 korona, Tóth Györgyné 10:50 kor. Korbély Ferencné 2 K, Kovács Ferencné 1 K, Csizsár Istvánné, Dörnyei Lajosné, Tobak Józsefné, Pecsenkéné 20—20 f. év. Kovács

Orvosok

bizonyítják, hogy a legkitűnőbb
köhögés elleni gyógyszer

MILLIÓK használják

Köhögés

rekedség nyálkaság, katarus, fájó
torok, számarhurut, valamint elő-
vigyázatból meghűlés ellen, leg-
célszerűbb minden **harcosnak!**

6100 közjegyzőileg hitelesi-
tett bizonyítvány or-
vosoktól és magánosoktól bizo-
nyítják **biztos hatásukat!** Ét-
vágygerjesztő, jóízű bonbonok.
1 csomag 20 és 40 fillér, doboz
60 fillér. Háborús dohoz 30 fillér.

Kapható **M. KOSSA GUSZTÁV**
gyógyszertárában Sümegen.
Valamint minden gyógyszerárban.

Levélpapírújdonságok
kaphatók Horvát Gábornál, Sümegen.

Bérbeadási hirdetemény.

A celldömölki izr. congr. hitközség
koser hús elárusítási jogát előre 1
évre, nevezetesen 1915. január 15-től
1915. december 31-ig előnyös feltéte-
lek mellett bérbe óhajtja adni. A hit-
község a bérbevevőt támogatni és a
koser husmérést biztosítani fogja.

A feltételek alulírott hitk. elnökél
megtudhatók.

Celldömölk, 1914. dec. 31.

Kiváló tisztelettel:
Dr. DEUTSCH SAMU
hitk. elnök.

**PAPIR
szalvéták**

fehér és színes

100 darab K 1'50-től

K 3'50-ig.

Kapható: **Horvát Gábor**
papirkereskedésében Sümegen.

SZOLID KISZOLGÁLÁS!

ÓRIÁSI RAKTÁR!

Használjuk fel az alkalmat, hogy
Schnitzler Sarolta
kézimunka üzletében

míg a készlet tart, mindenféle kézimunkát **mélyen**
leszállított áron szerezzünk be.

MÉLYEN LESZÁLLÍTOTT ÁRAK!

KEDVEZŐ ALKALOM!

Mindennemű

nyomtatványokat

izléses kivitelben, jutányos áron készít

Horvát Gábor

könyvnyomdája, Sümegen.

Mindennemű

könyvkötőmunkák

elkészítettnek.